

POSTANOWIENIE

Dnia 21 maja 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jerzy Kwaśniewski

w sprawie ze skargi B. R.

o wznowienie postępowania w sprawie III U .../05 toczącej się z odwołania B. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych o rentę wypadkową,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 21 maja 2008 r.,

na skutek skargi kasacyjnej odwołującego się od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 22 listopada 2007 r.,

1/ odrzuca skargę kasacyjną,

2/ zawiadamia właściwy organ samorządowy adwokatury o odrzuceniu skargi kasacyjnej,

3/ przyznaje adwokatowi G. J. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia) powiększoną o 22% stawkę VAT tytułem wynagrodzenia za udzieloną z urzędu pomoc prawną w postępowaniu kasacyjnym od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 22 listopada 2007 r. Sąd Apelacyjny – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 412 § 2 k.p.c. oddalił skargę wnioskodawcy B. R. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym

wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 17 maja 2005 r. oraz wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 25 sierpnia 2005 r.

W skardze kasacyjnej wniesionej od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego pełnomocnik wnioskodawcy będący adwokatem wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania dlatego, że „zaskarżony wyrok Sądu Apelacyjnego w sposób oczywisty narusza przepisy prawa w szczególności art. 403 § 2 k.p.c. oraz art. 6 k.c. i art. 328 § 2 k.p.c. w związku z art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c.”, a także „istnieje również potrzeba wykładni przepisów prawnych wobec występujących rozbieżności w orzecznictwie sądów tj. w szczególności art. 403 § 2 k.p.c., art. 6 k.c. i art. 328 § 2 k.p.c. w związku z art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c.”. Wniosek ten zawiera następujące uzasadnienie: „skarga winna być przyjęta i podlegać rozpoznaniu także ze względu na fakt, że w sprawie pojawiają się zagadnienia prawne i zachodzi potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie, a dotyczy to w szczególności wykładni art. 403 § 2 k.p.c. w zw. z art. 6 k.c. i art. 328 § 2 k.p.c. w związku z 398³ § 1 pkt 2 k.p.c. w odniesieniu do zarzutów opisanych w skardze kasacyjnej w zakresie określenia granic swobody oceny dowodów przez Sąd przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W art. 398⁴ § 1 k.p.c. ustawodawca określił w czterech punktach konstrukcyjne elementy skargi kasacyjnej, a więc cechy istotne tego szczególnego środka odwoławczego. Są to wymogi bezwzględne. Ich ewentualny brak nie może być uzupełniony po upływie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej (por. postanowienie SN z dnia 20 grudnia 2005 r. sygn. akt II PZ 49/05). Skarga kasacyjna niezawierająca któregokolwiek z elementów konstrukcyjnych wymienionych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. dotknięta jest nieusuwalnym brakiem skutkującym jej odrzuceniem w myśl art. 398⁶ k. p. c. (postanowienie SN z dnia 29 grudnia 2005 r. I CSK 113/05; postanowienie z dnia 29 grudnia 2005 r., I CSK 109/05; postanowienie SN z dnia 9 grudnia 2005 r., II CSK 119/05).

Przedstawienie w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wraz z uzasadnieniem należy do bezwzględnych wymogów skargi kasacyjnej (postanowienie SN z dnia 7 czerwca 2005 r., sygn. akt III PK 67/05). Spełnienie tego obowiązku polega na wskazaniu, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne lub, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów lub, że zachodzi nieważność postępowania lub, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinno dotyczyć istniejących w sprawie przyczyn przyjęcia skargi do rozpoznania, ich przedstawienie i argumentacyjne wykazanie potrzeby ich rozpoznania ze względu na podstawy zaskarżonego wyroku.

Sąd Najwyższy stwierdza, że skarga kasacyjna wniesiona przez pełnomocnika wnioskodawcy zawiera jedynie pozór uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania – art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. Wymogu tego nie spełnia ogólne twierdzenie pełnomocnika wnioskodawcy, że zaskarżony wyrok „w sposób oczywisty narusza przepisy prawa w szczególności art. 403 § 2 k.p.c. oraz art. 6 k.c. i art. 328 § 2 k.p.c. w związku z art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c.”. Pełnomocnik skarżącego nie powołał się nawet na ustawowo określoną treść przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z art. 398⁹ § 1 pkt 4 –, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Nie zawarł też wyводу prawnego wskazującego, w czym wyraża się „oczywistość” naruszenia prawa, nie przedstawił jakiegokolwiek argumentu, który mógłby uzasadniać postawiony zarzut, że skarga jest oczywiście uzasadniona. Taka wypowiedź nie odpowiada wymaganiom uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, stosownie do standardów odpowiednich do zdolności postulacyjnej wniesienia skargi kasacyjnej należącej do profesjonalnych pełnomocników (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05 – OSNC z 2006 r. nr 4, poz. 75, z 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06 – LEX nr 198531, z dnia 24 lutego 2006 r., IV CSK 8/2006 – LEX nr 201037.).

To samo odnosi się do powołania się we wniosku, że „w sprawie pojawiają się zagadnienia prawne i zachodzi potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie”.

Poza powołaniem się na ogólną formułę przepisu, nie ma w tym uzasadnieniu niczego, co odnosiłoby się do sprawy, której dotyczy skarga kasacyjna. Nie wskazano jakiegokolwiek zagadnienia prawnego, które mogłoby występować w sprawie, nie przedstawiono żadnych rozbieżności w orzecznictwie sądowym i nie wskazano jakiegokolwiek problemu z zakresu wykładni przepisów stanowiących podstawę zaskarżonego wyroku.

Z powyższych przyczyn zastosowaniu podlegały przepisy art. 398⁶ § 3 i § 4 k.p.c.